

Jeste li ljudsko biće ili ljudski kotač?

Danas je rijetko pronaći ljudsko biće. Ljudi uvijek idu nekamo, gotovo nikada nisu ovdje. Ja ih zovem „ljudi kotači.“ Izgubili smo vještinu običnog postojanja.

Jednog vikenda u hramu, bio sam sav zaokupljen administrativnim poslovima, kad me stari prijatelj pitao kako sam i kako ide.

„A evo, ide nekako,“ odgovorio sam.

„A kamo ti to ideš?“ mudro je nastavio.

Odmah sam shvatio o čemu govori i prestao jurcati uokolo.

„Ulovio si me,“ odgovorio sam, malo posramljen. „Valjda je jedino mjesto na koje idem, dok ovako jurcam, jedno preuranjeno grobno mjesto!“ Obojica smo se nasmiješili.

Ako ste jedan od tih „ljudskih kotača“, zapitajte se: „Kamo ja to idem? I kada ću tamo stići, ako ikada stignem?“

Što se mene tiče, ja sam već stigao. Stigao sam ovdje i sada se mogu zvati ljudskim bićem „Ovdje“ je vrlo udobno mjesto. Svakome preporučujem da posjeti to mjesto i ostane neko vrijeme, umjesto da uvijek bježi odavde i neprekidno ide nekamo drugamo.

Sada, kada me prijatelji pitaju kako ide, odgovorim:

„Evo me, tu sam!“

*Ajahn Brahm (2015)
Slonica koja je izgubila sreću*